ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ —
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
— БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIII. No. 64. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ВІВТОРОК, 6-го КВІТНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. TUESDAY, APRIL 6, 1976 Ч. 64. VOL. LXXXIII

Українські демократи підтримують кандидатуру Джексона

Сенатор Генрі М. Джексон (по середині) зустрівся з українськими членами Демократичної партії адв. С. Яремою (зліва) і И. Лисогором під час його побуту в Ню Йорку під кінець березня. Сен. Джексон є одним із кількох кандидатів Демократичної партії на президента ЗСА.

Ню Йорк, Н. Й. — Вісім українських активістів Демократичної партії звернулися із закликом до українців-членів цієї партії підтримати кандидатуру сенатора Генрі Джексона на президента ЗСА у правиборах нюйоркського стейту, які відбудуться у вівторок, 6-го квітня, 1976-го року.

„Сенатор Джексон — сказано в заклику — є в Конгресі ЗСА передовим оборонцем дисидентів, мешпин і політв'язнів в контрольованих комуністами країнах; він виступає в обороні відомих осіб, таких як Андрей Сахаров і Валентин Мороз, як також в обороні інших хоробрих борців за людські права, прізвища яких менш відомі, включно з українськими жінками політв'язнями.

Заклик підписали: проф. д-р Омелян Пріцак, Иосип Лисогір, адв. Степан Ярема, Камілія Гук-Смородська, Володимир Бакад, Володимир Клозник, Мирон Солониика і Михайло Вархол.

Вказуючи на поправку сенатора Г. Джексона до торговельної угоди поміж ЗСА і СССР, заклик стверджує, що цей законодавець за 35 років своєї праці в Конгресі постійно заявлявся за вдержанням оборонного примату ЗСА і закордонної політики, яка сприяла б народам під комуністичними режимами в їхній боротьбі за людські і національні права. Сенатор Г. Джексон, сказано в заклику, постійно квестіонує одностронність політики детанту з СССР в ділянках збросння, торгівлі і людських прав.

„Ми уважаємо, що ставши президентом, сенатор Джексон відновить віру всіх сбободолюбних народів в Америку", — сказано в заключному параграфі заклику.

М. Пінковський очолив Координаційну Раду Відділів УККА Ню Джерзі

Картерет, Н. Дж. (Н.Н.) — Загальні Річні Збори Координаційної Ради Відділів УККА стейту Ню Джерзі відбулися тут внеділю, 14-го березня, в приміщенні Клюбу св. Димитрія о 3-ій год. по полудні в приявності 12 делегатів, які заступали 8 Відділів УККА.

Збори відкрив голова Стейтової Ради мгр Я. Рак, вітаючи делегатів і запрошених гостей. Порядок нарад прийнято одноголосно. По відчитанню і затвердженню протоколу, на внесок інж. В. Янів обрано президію зборів у складі: І. Бутрик — голова, Є. Мартинець — заступ. голови і І. Рачинський — секретар.

Обширний звіт про працю Координаційної Ради за минулий рік подав мгр Я. Рак. Адв. К. Ваньо звітував як реф. зовнішніх зв'язків, інж. М. Гайківський про 200-річчя Американської Революції і 100-річчя Українського Поселення, інж. Д. Кордуба про зв'язки з громадськими етнічними організаціями.

Касовий звіт подала п-ні С. Вухонова, а пані Е. Мартинець звітувала як секретарка Координаційної Ради.

На пропозицію Номінаційної комісії — О. Лешук — голова, члени: А. Біляниц і інж. Д. Кодуба — обрано нову Управу Координаційної Ради Відділів УККА в стейті Ню Джерзі в такому складі: М. Пінковський — голова, адв. К. Ваньо — заст. голови і рефер. зовнішніх зв'язків, інж. З. Онуфрик — заст. голови і реф. фестивалів, Е. Мартинець — заст. голови і реф. жіночих справ, інж. В. Янів — фінансовий референт, І. Кошман — референт оборони прав людини, Л. Герман, інж. З. Онуфрик і інж. Д. Кордуба — реф. зв'язків з громадськими етнічними групами, д-р Т. Крупа — реф. 200-річчя Амер. Революції і 100-річчя Українського Поселення, Контрольна комісія: мгр Я. Рак — голова та М. Хитра і д-р М. Бих — члени.

Новообраний голова М. Пінковський подякував членам уступаючої Управи за їхню працю в попередній каденції та звернувся із закликом до членів нової Управи, поодиноких референтів, а зокрема до представників Відділів УККА, щоб вони доложили всіх зусиль і старань, щоб праця Координаційної Ради стейту Ню Джерзі, яка вступає в 10-ліття її існування, увінчалася ще кращими успіхами в цьому ювілейному році.

Ізраїль має 13 атомових бомб

Ню Йорк. — Популярний журнал „Тайм" інформує, що Ізраїль має 13 атомових бомб, які він на скору руку випродукував в часі тривання війни на Близькому Сході в 1973 році, коли воєнні дії склалися не на користь арабів. „Тайм" також каже, що ізраїльським військовикам був даний наказ стріляти навіть до американських літаків, які перевозили б над частиною території, на якій були замагазиновані згадані бомби. Голда Маїр, тодішній прем'єр - міністер Ізраїлю, викликала до Тель Авіву міністра оборони Моше Даяна, щоб заладити приготовити атомову оборону після того, як Даян склав песимістичні звіти з фронтів в Голянських висотах і активізацію сирійського війська.

Президент Форд привітав українців Піттсбургщини

Піттсбург (Мих. Комічак). — Попередньої неділі, 21-го березня, президент Джеральд Форд окремим листом привітав українців, які зібралися у репрезентативній залі Піттсбургу „Сирія Моск", щоб відзначити 200-ліття Америки та 100-ліття українського поселення в цій країні. Привіт від Президента прочитав інж. Михайло Комічак, голова Піттсбурського Українського Комітету 200-ліття, перед початком п'єси „Непереможний клич", що її Українська Театральна Студія Молоді при парафії святих Володимира і Ольги з Чікаго ставили в цей день у Піттсбургу перед півтора тисячною публікою.

Президент Форд у своєму привітанню м. ін. написав: „Коли ми підмуровуємо наріжний камінь третього століття Америки, я дуже радий висловити признання українців Піттсбургу і Західної Пенсильвенії за присвячення спеціальної музичної драми „Непереможний Клич" 200-літтю нашої державности. Такі зусилля, як Ваші, допомагають зробити наше велике крайове святкування пам'ятниковим і повнозначним для всіх..."

Письмові привіти надіслали також сенатор Генрі Джексон і майор міста Піттсбургу, Пітер Флагерті. Усні привіти виголосили конгресмен Иосиф Гайдош і комісіонер повіту Аллегені, Форестер. Також представлено публіці п-і Марію Рейду, першу українку, яка народилася в Піттсбургу. Її тепер уже 88 років.

В часі відспівання публікою американського й українського гимнів, при акомпаніяменті симфонічної оркестри, почесна варта американської Морської Піхоти з прапорами й крісами, та почесна варта українських повстанців з п'єси „Непереможний Клич" з українським прапором і крісами, стояли на струнко.

„Непереможний Клич" — це п'єса на три дії з Визвольних Змагань в Другій світовій війні. Автором і мистецьким керівником п'єси є Любо Цепинський. У ній виступає 60 юних артистів.

Після вистави духовний опікун Театральної Студії, о. крилошанин Маріян Бутринський, представив публіці поодиноких керівників і головних виконавців п'єси. Відтак молодих артистів вітали вечерею у себе парафіяни української католицької церкви св. Юрія, де о. крилошани Василь Джиндже — є парохом.

Заповідають „Український День" в Бостоні

Бостон, Масс. (Н.Н.) — Місцевий Комітет для Відзначення 200-річчя Американської Незалежности і 100-річчя поселення українців в ЗСА, під протекторатом Массачусетс Байсентенієл Комішен, влаштовує в п'ятницю, 9-го квітня 1976 року, „Український День" в стейтовім капітолі (Массачусетс Стейт Гавз) в Бостоні.

Ціллю „Українського Дня" є відзначити 200-річчя Американської Незалежности та відмітити вклад українців в розбудову ЗСА та Массачусетс протягом останніх сто років.

Цілоденна програма, від години 9-ої рано до 6-ої вечора, включатиме виставку різних експонатів українського мистецтва, церковних речей та книжок про Україну. Буде традиційний „великодній стіл". Будуть виставлені знімки українців в американських культурним світі, спорті, фільмі. Виставка відбуватиметься в Дорік Гол. В часі виставки продемонструється писання українських писанок, кераміки, вишивання і гри на бандурі.

В години 12:30 по полудні відбудеться офіційна частина з мистецькою програмою. До участи запрошені: губернатор, мейор, репрезентанти, сенатори та багато американців.

Губернатор Майкел С. Дукакіс проголосив 9-го квітня 1976 року „Днем Української Спадщини" в Массачусетс. Підписання відбулося 31-го березня в присутності української делегації. В проклямації підчеркнуто вклад українців в розбудову культурного, інтелектуального і економічного життя в Массачусетс і ЗСА.

Комітет Відзначення 200-річчя в Бостоні очолює Орест Щудлюк. Виставковий комітет під проводом пані Ольги Федорів займається виставкою. Адвокатка Анна Чопик очолює комітет публічних зв'язків. В Комітеті працюють багато пань і панів, які роблять всі заходи, щоб наш день був вдалим.

Українці Фльориди розгортають свою активність

Фльорида (ПР). — Об'єднання Українців Америки й Канади в Ворм Мінерал Спрінгс і Норт Порт відзначило 200-ліття ЗСА разом із усіма організаціями тих місцевостей у суботу 20-го березня ц. р. Ця організація, хоч зорганізована лише півтора року тому, влаштувала вже шість імпрез та взяла участь у святкуваннях 200-річчя, коли група 40 членів маршувала в параді, а членки в українських одягах несли прапори і транспарент.

В середу, 14 квітня, Об'єднання влаштовує святкування 100-річчя українського вкладу в розбудову ЗСА й збагачення їхньої культури. Початок о год. 7-ій вечора в залі Громадського Центру Норт Порту. Запрошені всі українці округи, як також достойники міста й представники всіх церков і організацій.

Доповідь про український вклад матиме сенатор Павло Юзик із Оттави. Інж. Юлія Вертипорох із Ст. Петербургу приготовляє виставку народного мистецтва і ляльок в строях різних частин України. Пані Марія Юзик матиме виставку українських писанок із своєї колекції. Буде також показ писання писанок.

Президент Форд одержав звіт Р. Ніксона з його подорожі до Китаю

Вашінгтон. — Журнал „Тайм" інформує, що колишній президент Ричард Ніксон передав президентові Джеральдові Фордові та державному секретареві Генрі Кіссинджерові писаний звіт із його поїздки до Китайської Народної Республіки. У звіті Р. Ніксон твердить, що лідер китайської компартії Мао Тсе-тунг запросив його до Пекіну, щоб вказати, що комуністичний Китай бажає, щоб ЗСА надалі залишилися „активними в Азії", щоб в такий спосіб балансувати впливи Совєтського Союзу на тому обширі.

Психіятри світу засуджують СССР за зловживання цією наукою

Лондон, Англія. — На конгресі англійських психіятрів пролунали голоси протесту проти варварського зловживання психіятрією в СССР. Раніше такі протести висловили психіятри з п'ятьох інших європейських країн на конференції в Берні, Швайцарія. На відкритій зустрічі психіятрів з громадянством промовляли також визначні правники, представники громад, молоді і Церков. Учасники зібрання прийняли відповідні резолюції і вислали телеграму на адресу генерального секретаря ЦК КПСС Леоніда Брежнєва та багатьох інших совєтських чиновників, вимагаючи припинення тортур над політичними в'язнями і гостро засуджуючи примінення психіятричної науки в терроризуванні в'язнів. Найбільш відомий в Англії правник лорд Гардінер заявив, що „немає сумніву, що протягом останніх десятиліть катування політв'язнів досягло нечуваних розмірів. З цим сумним явищем світ мусить боротися. При наявності численних і добре удокументованих доказів, особливо дивують нас спроби совєтського керівництва цілковито заперечити вживання цих методів в СССР". На конгресі виступав ще доцент вищої школи економічних і політичних наук Лондонського університету і політичний публіцист, Пітер Раддавей, представник Міжнародньої Амнестії Клейтен Ю, який, між іншим, відмітив, що „у зв'язку з нещодавною заявою Леоніда Плюща в Парижі — Міжнародна Амнестія боронитиме тепер не лише окремих в'язнів, а всіх в'язнів Дніпропетровської психолікарні, яка є закладом КҐБ". Совєтські психотортури засуджували також інші промовці, між ними відомий британський психіятр Гарольд Мерський, що назвав совєтські методи ганебними.

Знову обстріляно совєтську місію до ОН

Ню Йорк. — Минулої п'ятниці, 2-го квітня, обстріляно з рушниці будинок місії Совєтського Союзу до Об'єднаних Націй і організація Жидівська Збройна Оборона заявила, що it члени виконали цей напад, щоб знищити старання „Джеральда Форда та зрадника Генрі Кіссінджера будувати мости детанту на трупах совєтських жидів". Під час обстрілу совєтської місії не було людських жертв. Михаїл Харламов, заступник совєтського амбасадора до ОН, особисто вніс протест до американського амбасадора Вілліяма Скрентона, заявляючи, що з уваги на те, що будинок місії є резиденцією совєтського амбасадора Якова Малика, цей обстріл вважається спробою атентату на Малика. Між іншим, Я. Малик і його жінка тоді перебували в совєтській посілості в Глен Кові, Лонг Айленд, видужуючи після недавнього автомобілевого випадку. Амбасадор Скрентон заявив, що обстріл совєтської місії є „страшним вчинком". Президент Форд, державний секретар Генрі Кіссінджер і речники нюйоркської поліції заявили, що будуть пороблені всі можливі заходи переловити винних, бо такі випадки не тільки наражують життя совєтських дипломатів, але також можуть потягнути за собою серйозні дипломатичні наслідки. Обстріл був третім збройним нападом на совєтський будинок цього року. Кільканадцять днів тому Жидівська Збройна Організація підклала бомбу в будинку совєтської повітряної лінії „Аерофлот". Бомба вибухла, але не було жадних жертв.

Після останнього обстрілу совєтської місії до ОН, Жидівська Збройна Оборона повідомила, що готова схопити когось із дітей совєтських дипломатів, якщо Москва не змінить своєї політики щодо совєтських жидів. Натомість ряд інших американсько-жидівських організацій гостро засудили діяльність цієї терористичної групи, заявляючи, що така діяльність може тільки пошкодити стараннями облегшити долю жидів у СССР та добитися змін в совєтській еміграційній політиці.

Останній обстріл совєтської місії в Ню Йорку трапився саме в час, коли в Москві та Ленінграді поширилося настаювання америка н с ь к и х дипломатів і їхніх родин. Американські чинники твердять, що це напастування „офіційно санкціоноване" совєтськими властями.

Кандидати на президента підтримують акцію в обороні совєтських жидів

Ню Йорк. — У неділю, 28-го березня, два демократичні кандидати на пост президента ЗСА, сенатор Генрі Джексон із стейту Вашінгтон і конгресмен Морріс Юдалл з Арізони, виступили на маніфестації в обороні совєтських жидів, яка відбулася в Ню Йорк Гілтон готелі. Сенатор Джексон, який день раніше зустрівся в Мангаттан Центрі з Тетяною і Леонідом Плющами, Сімасом Кудірком, Павелом Літвіновим та іншими на демонстрації в обороні політичних в'язнів в СССР, у неділю заявив, що Конгрес не повинен послаблювати його додатку до торговельного закону, який пов'язує торговельні пільги для СССР з вимогами вільнішої еміграції із Совєтського Союзу. Конгресмен Юдалл сказав, що американський нарід солідаризується із совєтськими жидами, „бо заперечення людських прав для жидів в Росії є запереченням людської гідности для нас усіх".

Президент Джералд Форд переслав послання організаторам маніфестації, в якому зазначив, що з цієї нагоди він підтверджує своє зобов'язання до принципів Універсальної Декларації Людських Прав Об'єднаних Націй та заявив, що на всіх відповідних міжнародних форумах і в переговорах з іншими урядами буде наголошувати конечність введення в життя принципів цієї декларації, включно з правом на вільну еміграцію.

Під час маніфестації присутні їли сніданок, який складався із черствого хліба та сардинків, що мали символічно представляти долю ув'язнених совєтських жидів. Того також повідомлено, що 2-го травня буде „Неділею солідарности із совєтськими жидами". В Ню Йорку тоді відбудеться маніфестація та протестаційна парада.

На минулонедільну маніфестацію в готелі Ню Йорк Гілтон також наспіли послання від віцепрезидента Нелсона Рокефеллера, нюйоркського губернатора Гюґ Кері, заступниці губернатора Мері Енн Крупсак і трьох демократичних кандидатів на пост президента: колишнього губернатора Джорджії Джіммі Картера, сенатора Френка Чирча з Айдаго та алабамського губернатора Джорджа Воллеса.

Совєтська воєнна фльота мусить покинути єгипетські порти

Президент Анвар ель-Садат

Париж. — Президент Єгипту Анвар ель Садат, який перебуває тепер з офіційною візитою у Франції заявив, що він анулював право для совєтської воєнної фльоти користуватися єгипетськими пристанями, але він побоюється, що Москва може одержати таке право в Лівії і там розбудувати свої військові бази. Лівійський президент Муаммар ель Гвадаффі веде приязну до Совєтського Союзу політику, звідки він одержує зброю й інший військовий виряд. Останнє замовлення Лівією совєтської зброї переходить 11 більйонів долярів. „Я не боюся Гвадаффі, — заявив президент Садат, — боятись треба совєтської приявности в цьому районі. Якщо СССР одержить бази в Лівії, то арабські країни будуть загрожені і мусять переставляти всі свої пляни". Садат звернув увагу кореспондентам, що Совєтський Союз перекидає до Лівії силу всякої зброї, яка там магазинується, не для вжитку лівійської армії, а для якихось прихованих цілей.

Заборона вживати воєнні порти совєтськими кораблями не наступила неожидано, бо, як відомо, Єгипет раніше зірвав 15-літній договір приязні і співпраці з Москвою і останнє потягнення Єгипту було наслідком цього акту. Теперішньою ціллю поїздки президента Садата є власне наладнання співпраці з європейськими країнами, головно з країнами, які входять до Европейського Економічного Ринку, щоб підписати з ними відповідні торговельні договори і забезпечити Єгиптові безперебійну доставу модерної зброї та іншого, потрібного для нормального вивинування війська, матеріялу. Раніше Єгипет перевів цілий ряд переговорів в тій справі з урядом ЗСА. На пресовій конференції в Парижі Садат заявив також становище до подій в Ливані, звертаючись до президента Ливану Сулеймана Франжієга, щоб він зрезигнував для добра країни. Садат вважає, що така резиґнація принесла б розв'язку громадянської війни в Ливані.

Куба посилає своїх вояків в район Червоного моря

Лондон. — Розвідки західніх держав, зокрема Великобританії, інформують, що в районі Червоного моря та Перської затоки запримічено кубинських вояків і дорадників, які приєдналися до совєтських військових частин, розташованих вже раніше в тій стратегічно дуже важливій частині світу. Британська розвідка повідомила, що до Самалії, де вже перебуває коло 2,500 совєтських вояків і великі склади зброї, включно з ракетами, прилетіло коло 650 кубинських вояків. Крім того, в тій країні є близько 70 кубинських пілотів і військових техніків.

Рівночасно кубинські пілоти виконують функцію інструкторів в Південному Ємані, а в Омані запримічено кубинських дорадників із місцевими повстанцями.

Протягом останніх 12 місяців сильно збільшилася кількість совєтських вояків в Південному Ємані, Сомалії та на острові посеред Індійського океану. Москва також збільшила постачання зброї до країн на цьому обширі, як рівнож до інших арабських держав, наприклад, Лівії, Сирії та Іраку. Західні розвідки твердять, що СССР старається заздалегідь запевнити, що на випадок нової арабсько-ізраїльської війни антиізраїльські держави матимуть задовільні запаси зброї та амуніції.

Москва і Гавана також стараються здобути контролю над цією стратегічно дуже важливою частиною світу. Контролюючи доступ до Перської затоки та південну частину Червоного моря, Совєтський Союз, Куба та прихильні до них арабські держави могли б на випадок конфлікту з Північно-Атлантійським Союзом (НАТО) припинити постачання нафти для держав НАТО та не допустити ізраїльських кораблів до Червоного моря та Суезького каналу з Індійського океану.

„ЗСА ніколи не залишать Ізраїль на призволяще" — заявляє Кіссінджер

Вашінгтон. — Державний секретар Генрі Кіссінджер, промовляючи в неділю, 4-го квітня, на конвенції Американського Жидівського Конгресу, заявив, що „ЗСА ніколи не залишать Ізраїль на призволяще", та сказав, що Америка не пославить Ізраїля ані односторонніми, та необдуманими договорами, ані зменшенням різної допомоги. Дальше існування та безпека Ізраїля є для Америки „постійним моральним зобов'язанням", сказав Кіссінджер.

Промову Кіссінджера понад 500 делегатів на цю конвенцію сприймали бурхливими оплесками. Зокрема оплескували делегати заяву, що Америка не може допустити до того, щоб в будь-якій частині світу був захитаний військовий баланс і тому ЗСА всіми способами старатимуться, щоб Ізраїль був далі сильний, бо тільки тоді буде запевнений мир на Близькому Сході.

Тепла реакція на промову Кіссінджера була цілком протилежною до проголошеної раніше резолюції, в якій Американський Жидівський Конгрес гостро засудив уряд президента Джеральда Форда за рішення знести ембарго на продаж зброї для Єгипту. Резолюція, звернена до Конгресу ЗСА, твердить, що продаж зброї Єгиптові порушить „делікатний мілітарний баланс", який тепер існує на Близькому Сході, та надасть перевагу для арабських країн.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

„Селективна моральність"

Минулого тижня Леонард Гармент, представник ЗСА в Комісії людських прав при Об'єднаних Націях, натаврував цю Комісію за застосування принципу „селективної моральности" при розгляді стану людських прав у всіх державах, бо ця Комісія, в якій домінують країни т. зв. „третього світу" та комуністичні держави, висуває оскарження майже виключно проти антикомуністичних країн, а відмовляється засудити комуністичні режими чи уряди держав „третього світу".

Заява Гармента, яка своїм змістом і тоном нагадувала виступи колишнього амбасадора ЗСА до ОН, Деніела Мойнигена, була цілком оправдана. Згадана Комісія дуже часто оскаржує військовий уряд Чіле за його трактування політичних в'язнів, але ще ніразу не таврувала Совєтського Союзу, який має найбільше політичних в'язнів у світі, запроторених до в'язниць, концтаборів чи закладів для умовохворих. Факт, що проти чілійської хунти можна мати дуже серйозні застереження, бо хунта зліквідувала демократичну систему, встановила диктатуру і таки попрушує громадянські і людські права чілійців. Однак, військовий уряд Чіле досі випустив з в'язниць коло 300 політичних в'язнів, включно з кількома найближчими дорадниками і сестрою колишнього марксистського президента Сальвадора Альєнде, та дозволив їм виїхати за кордон, а Москва дозволила виїхати тільки дуже малій горстці інтелектуалістів, і то під сильним натиском світової опінії.

Комісія людських прав при Об'єднаних Націях чомусь „не бачить", що нема в світі такої диктаторської, тоталітарної та негуманної держави, як Совєтський Союз. В жадній іншій країні світу урядові чинники не порушують так брутально власної конституції та законів, як у совєтсько - московській імперії. Ніде нема такої строгої контролі над приватним життям громадян і такого знущання над інакодумаючими, як в СССР. Ніякий інший уряд не провадить такої жорстокої політики асиміляції, як уряд Совєтського Союзу, який хоче, щоб всі народи тієї імперії злилися в один фактично російський, а формально „совєтський народ". Однак, Комісія людських прав при ОН ніколи не схвалила резолюції, в якій натаврувала б СССР чи якусь іншу комуністичну державу.

„Селективну моральність" Комісії людських прав дуже легко пояснити, що комуністичні держави та країни т. зв. „третього світу", які домінують в тій Комісії, своїми атаками на антикомуністичні держави стараються відвернути увагу світу від факту, що саме в комуністичних і тих економічно недорозвинених країнах не існують демократичні права та що уряди цих країн є найбільшими порушниками людських прав. Проте, як би не старалися комуністичні лідери та їхні прихильники в країнах „третього світу" затаювати дійсний стан людських прав в СССР чи інших комуністичних державах, правди не можна закрити, навіть за допомогою Комісії людських прав при Об'єднаних Націях. Жахіття в совєтських в'язницях, концтаборах і закладах для умовохворих, як також брутальне порушування всіх людських, національних і громадянських прав добре задокументовані останньо свідченнями Леоніда Плюща.

Передвиборча нагода

Правибори і передвиборча кампанія за вибір демократичного і республіканського кандидатів на президента З'єднаних Стейтів Америки є тепер в повному розгарі. Поодинокі кандидати з'ясовують своє становище до важливіших проблем американської закордонної і внутрішньої політики, намагаючись відчути настрої виборців, щоб здобути їхні голоси. Це дає добру нагоду всім прошаркам виборців не тільки орієнтуватись в поглядах і становищі кандидатів, але головно видвигати свої постуляти, до яких вони тепер найуважливіше прислуховуються.

В такій передвиборчій активності з боку виборців часто приходить до ваган щодо підтримки кандидатів. Одні підтримують тих, які відповідають їм найбільше своїм становищем і своєю програмою, а інші спекулюють можливостями перемоги і підтримують тих, які мають найбільші вигляди на перемогу, щоб здобути собі їхню прихильність для признання тоді, як вони будуть обрані. Очевидно, цей другий підхід наскрізь помилковий. Треба підтримувати та віддати свої голоси на тих, які в нашому переконанні найбільше на пост президента надаються та які своєю програмою найбільше відповідають нашим переконанням та нашому розумінню добра країни і народу. Ясно, що ми, виборці українського роду, вважаємо активну допомогу Америки українському та іншим поневоленим Москвою народам у їхніх змаганнях до волі і незалежности за одну з головних передумов безпеки Америки та миру в світі. Це ми й повинні довести до відома кандидатам у теперішніх правиборах, і в цьому відношенні можна тільки привітати заяву провідних діячів - українців Демократичної партії. Було б побажано, щоб своє слово сказали в цій справі також провідні українські республіканці.

В. Шандор.

РОСІЙСЬКІ ДИСИДЕНТИ... І УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВНА СПРАВА

Понад трьохсотрічний історичний розвиток російської імперії дає переконливий доказ, що збереження цієї імперії не є можливе без абсолютизму як державної системи в тій чи іншій формі. Для державно - визвольної проблеми України справа російського імперіялістичного абсолютизму і такого ж світогляду є актуальною зокрема сьогодні, після появи у вільному світі декількох видатних представників т.зв. Російського Руху Спротиву.

Вони свою критичною аналізою совєтської дійсности збудили приспану до певної міри совєтською пропагандою чуйність політичних і громадських чинників у вільному світі. Їх появу в цім аспекті слід вітати й уважати явищем позитивним. Вони рівнож внесли певне відхилення від дотеперішньої практики тих росіян — білих чи червоних —, які досі свідомо замовчують, а дехто вже не можуть, то перекручують всяку згадку про страждання й жертви української нації, як царської, так і большевицької ери.

В своїх писаннях і промовах ці дисиденти наголошують потребу признання людських - гуманних і культурних прав для української нації, яких то прав вона в сучасну добу позбавлена. Зрозуміло, що українці у вільному світі живо й позитивно коментують того роду заяви. Обмін думок набрав дещо іншої форми, коли українці, зовсім слушно й оправдано, поставили російським дисидентам запит вмовлений в проблему державно-політичного визволення України, що в сучасну добу державно - визвольних рухів в світі повинно бути для кожного борця за свободу народів самозрозумілою справою. Воно повинно бути самозрозумілою справою в першій мірі для тих російських дисидентів, які виступають в західньому світі в обороні прав і вольностей свого російського народу. Та декотрі з них прямо заперечують це самозрозуміле право українського народу на власну державність і в тім є власне суть їх подвійної моралі та гри і скрита тенденція збереження імперії.

Абсолютизм та імперіялізм лягли в основу політичного думання і дії москалів-росіян доби Івана Грозного і подальшого т. зв. Московського государства, через Петра І, Катерину II, Миколаїв і Александрів Росії, через Леніна, Сталіна аж до наших днів Совєтського Союзу включно. Мінялись форми державного устрою, але їх зміст, абсолютизм та імперіялізм залишались незмінними. Це є одинокий історичний феномен в політичнім розвитку народів світу. І власне цей феномен не є в силі, або не хотять зрозуміти, чи принаймні збагнути інші народи, з державними діячами вільного світу включно. Отже, не є випадком, що, наприклад, зразу після перевороту Леніна в 1917 р. найвидатніші старшини генерального штабу царської армії з генералом Брусіловим на чолі створили для большевицької армії фаховий військовий провід. А родовий аристократ Г. Чічерін царський шарже д'афер в Лондоні, став першим большевицьким міністром закордонних справ, хоча ні він, ні Брусілов большевиками не були. Поблема збереження російської імперії була розроблювана науково царським урядом і є сьогодні совєтським для дезорганізації західнього світу. Тільки під таким кутом міг Літвінов Валах заявити, що „чужинці не розуміють нічого з того, що робиться в Росії" — і мав правду.

Українська нація, яка вже понад три століття веде державно - визвольну боротьбу за різних окупаційних форм московсько - російської імперіяльної системи, завше падала жертвою обновленого російського абсолютизму. В цих довгих і кривавих взаєминах були доби, коли історія давала й українському народові можливість взяти керму свого життя у власні руки. Та, на жаль, українська політична провідна верства незбагнула належно властивого історичного змісту російського імперіялізму як явища національної політики, дала себе морально обеззброїти всякими фальшивими і підступними кличами, надіючись, що із заведенням нових державних форм настане зміна в змісті та цілях російської політики, що ніколи не сталося. Це була одна з основних помилок нашої визвольної політики в минулому.

В політиці нічого не буває без причин. Тому й таке заперечення державних прав для України має свої вимовні причини. Прислухаючись до голосів декотрих російських дисидентів приходимо до висновку, що їх основним завданням є утвердити віру в міжнародній політичній світі про потребу дальшого збереження сучасної імперіяльної Росії як цілости та зискати потрібну для того підтримку.

Годі собі таке явище пояснити іншими причинами, коли ці дисиденти, урожденці й виховані вже совєтської системи, самі пережили чимало й були свідками трагедії українського і їх власного народу, знаходять в собі відвагу й моральну силу заперечувати самозрозумілі природні й Божі права української нації на власну державність.

В обличчі сучасної політичної дійсности в Центрально-східній Европі, українці не відмовляються від розмов з своїми сусідніми народами в напрямі координації та спільного ведення визвольних акцій. При тому роду розмовах чи домовленнях, Україні може виступати тільки з позицій власної незалежної держави. Всякі інші форми й способи домов-

П'ЯТИРІЧКА НА ПОШАНУ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Тому п'ять років, коли українська громада в усьому вільному світі відзначала сторіччя від дня народження Лесі Українки, в Філядельфії створився був окремий Ювілейний Комітет, під патронатом СФУЖО й СКВУ, до якого ввійшли представники всіх чи майже всіх центральних наукових і суспільних установ та організацій. Крім того, тоді ж створився й Діловий комітет, який мав здійснювати певні завдання у зв'язку з сторіччям Лесі Українки впродовж п'яти років, тому це й була особлива п'ятирічка чи п'ятирічний плян якого останній рік кінчається якраз цього року.

Завдання, які Ювілейний комітет намітив собі до переведення в життя, частинно вже виконані — відбулася в Оттавському університеті в Канаді наукова конференція, присвячена Лесі Українці (в жовтні 1971 р.), відкрито два пам'ятники, в Клівленді й Торонті, відбулася низка святочних академій в усіх більших осередках українського поселення, різні доповіді, святкові сходини тощо. Додано про це звітування в своєму часі голова Ділового комітету, мгр Ірина Пеленська. Залишилися ще видавничі пляни, які цього року мали б бути виконані.

Комітет запляновав видати п'ять книжок: 1) Ювілейну книгу, яка має дати перегляд ювілейних святкувань сотих роковин великої поетки (готує п. І. Пеленська), 2) Збірник наукових праць про творчість Лесі Українки (готує ред. колегія), 3) Бібліографію наукової й критичної літератури про Лесину творчість (готує підписаний), 4) Збірку поетичних творів Лесі Українки в іншомовних перекладах (готує ред. колегія) і 5) Збірку драматичних творів Лесі Української мовою в одному томі (готує ред. колегія). Плян цей для відзначення великих роковин нашої безсмертної поетки, як бачимо, скромний, не такий, як вона заслужила, але хай би українська громада і такий плян фінансово подолала — то вже таки буде ознака правдивої пошани й щирої любови до Лесі Українки, не тільки Комітету, редакторів і авторів, але всієї української громади в Америці, Канаді та в решті вільного світу.

Іншими словами, тепер слово за нашою великою громадою, яка вже частинно своє завдання і свій обов'язок супроти Лесі Українки виконала, за що їй належиться признання. Але треба намічені пляни виконати до кінця, щоб мати чисту совість і сміло дивитися в очі нашої геніяльної поетки.

Акцію збирання фондів на ці видання веде вже здавна управа СФУЖО, а конкретно — п. Марія Харина з Філядельфії (аби я тільки тут чогось не поплутав!), але дотепер акція широко не розгорталася, бо впродовж останніх років відзначалось своє сторіччя НТШ. Зате тепер ця акція мусить посилитися, бо це останній рік, що присвячений Лесі Українці і він мусить бути в цілості присвячений їй, щоб гідно й чесно закінчити намічені пляни, за якими стоять щонайвизначніші громадяни, представники різних установ і товариств.

Кілька років тому Збірковий комітет видав окремі цеголки на видавничий фонд та порозсилав куди треба, але тепер прийшов час, щоб ті цеголки опинилися в руках кожного нашого патріота, молодшого й старшого, активного й неактивного, багатого й не дуже багатого, словом кожного, що вважає себе українцем. Отже, купуйте, чесні громадяни, ці цеголки інтенсивно і щиро і своїми пожертвами вшануймо пам'ять нашої великої поетки.

При цій нагоді хотів би ще поінформувати громаду, що п'ятирічне відзначування роковин Лесі Українки закінчиться науковою конференцією в Українському Науковому Інституті Гарвардського університету в останніх днях, себто 29 і 30 травня ц. р. Це буде перший вияв діяльности новоствореної установи під назвою „Постійна конференція українознавчих студій" при згаданому Науковому Інституті, яка створилася недавно на базі кол. Наукової ради при ФКУ, і має за завдання гуртувати наукових діячів - українців Америки й Канади та влаштовувати щороку, а, може, й частіше наукові конференції для обміну науковими досвідами наших науковців, головно викладачів американських і канадських університетів. Таким способом УНІ прагне стимулювати розвиток українознавчих наук. Про це ще будуть окремі повідомлення й інформації, а я тільки коротко згадую, що громадянство визналося в діяльності Ділового комітету для вшанування сторіччя Лесі Українки. А при цій нагоді пригадую про збіркову акцію на фонд згаданих видань.

Б. Романенчук

(продовження статті В. Шандора:) лень з росіянами чи іншими, в історичному минулому були ними кожний раз зужиті на нове поневолення України. Щойно з таких позицій Україна, як суверенний партнер, зможе входити відтак у відповідності її державним інтересам всякі понадніональні чи міждержавні формації.

В українській пресі велася довша дискусія над тим, яке становище займати до поодиноких видатних осіб російських дисидентів, що опинились у вільному світі. Уважаємо, що наше становище до них повинно залежати від їх становища до проблеми незалежної української держави. Оскільки вони проголошують себе борцями за права поневолених народів, то, або йдуть з українською державою проти російського імперіялізму, або з російським імперіялізмом проти української суверенної держави. Третьої можливости нема. В довговікових взаєминах на перехрестї історії москалі - росіяни вичерпали свій політичний кредит для дальшого співжиття з українцями в одній спільній державній системі.

П. Корик

КНИЖКА, ЯКУ ВАРТО ПРОЧИТАТИ

Роберт Кайзер три роки був кореспондентом „Вашінгтон Пост" у Москві. Ще перед тим він почав вивчати російську мову. Тепер появилася його книжка про СССР: „Russia; the People and the Power" by Robert G. Kaiser, New York, Atheneum. Це дуже цікава книжка об'ємом 499 сторінок, в ній багато репортажів, анекдот, пригод, спостережень. Нема в ній нічого теоретичного, лише самі факти. Кайзер мусів списати наявно величезні записники, щоб на їх основі видати книжку на 499 ст. з таким джерельним матеріялом. Його книжка — це не пропаганда, він подає об'єктивні повідомлення про те, що бачив у СССР і що чув. Одначе з доказів, що він їх подає, бачимо виразно слабі сторони совєтів.

На думку Кайзера, ЗСА майже завжди переоцінювали совєтську здібність. Було це передусім правдиве в повоєнних роках зброєнь. ЗСА пройняв був страх, коли совєтам пощастило з вибухом атомової бомби, і коли вони випустили в простір першого „спутніка". Ці події, — він це ясно доказує, — не були доказом грізної сили, як це віщували малощо не всі американці. Сьогодні воєнна сила набагато більша, але навіть і тепер Кайзер переконаний, що силу совєтів переоцінюють на різні способи. На кожному кроці бачите в ССР бюрократичну обмеженість. Совєтські науковці, зокрема, такі самі добрі, як якінебудь у всьому світі. Їм на перешкоді є недостатність, політична система та відокремлення.

„Велика частина держав у світі, передусім ЗСА, взяла участь у компюторській революції за останніх 30 років. На цьому полі було зроблено велетенські поступи. Одначе цей поступ ледве видно в СССР. У ЗСА скомпюторизовано цілу нову наукову дисципліну. Компюторське знання збільшилося значно за останніх кілька років. Нема нічого подібного в СССР. Там тільки деякі досліди інститути працюють при допомозі компюторів. Це величезна перешкода для науки. На Заході фактично кожна наукова ділянка скомпюторизована. Совєти, каже Кайзер, можуть тяжко відчути браки у цьому історичному переходовому періоді інтелектуальної еволюції людства.

Розділи про буденне життя (книжка починається гутіркою в публічній парні), про нервовість, про інтелігенцію, ілюзії в багатьох ділянках совєтської системи—надзвичайно цікаві. Таке одно слово як „показуха" говорить багато про пусті церемонії, промови урядових осіб, у яких хочуть представити речі такими, якими вони не є справді. „Показуха" дуже наглядно змальовує совєтське життя. Кайзер мав нагоду переконатися про жахливе п'янство і куріння в СССР. Рівноврятість двомісячної платні пропивається річно пересічна родина. Коли взяти під увагу консумпцію високопроцентового алькоголю, то в СССР вона найбільша на ввесь світ і ввесь час більшає.

Є там, самозрозуміло, упривілейоване суспільство: державні службовці, артисти, науковці й різні групи еліти втішаються вигодами й користями, так як і за царських часів. На це подає Кайзер клясичний приклад, як то Брежнєв показував своїй мамі, яка тоді ще жила на його дачі, свою їдальню зі стінами, викладеними панелями, свою купальню з ванною, впущеною в підлогу і величезний плавальний басейн: „Ну, мамо, як вам подобається те все?" — питає він. „Ох, — відповіла вона, — то чудове. Але чи не боїшся, що большевики можуть вернутися?"

Неменше багатомовною є статистика, каже Кайзер, яка виявляє, що 30 до 50 мільйонів людей вважають себе віруючими та правильно ходять до церкви. Це значить, що в СССР більше є християн, ніж комуністів, бо компартія начисляє 14 мільйонів членів.

Совєти критикують Пентагон за нову стратегічну ракету

Москва. — Совєтська військова газета „Красная Звезда" виступила останньо з гострою критикою Пентагону, який, мовляв, розпочав випробовувати нову стратегічну ракету, потужну і досі не відому в кругах військових спеціялістів поза ЗСА. Це випробування і пізніша можлива продукція цього роду ракет може поважно пошкодити переговорам про загальне скорочення стратегічної зброї і обмеження у випробуванні атомових бомб— заявляє совєтська газета. „Красная Звезда" також натякає на „серйозні консеквенції", які поноситимуть ЗСА, якщо Пентагон „не припинить своїх експериментів". В такій ситуації навряд чи можна буде досягнути порозуміння у переговорах", — пише газета, натякаючи, що за зірвання таких переговорів відповідатиме уряд З'єднаних Стейтів Америки.

Конґресові комісії схвалили 413-більйоновий бюджет

Вашінгтон. — У четвер, 1-го квітня, Бюджетові комісії обох Палат Конгресу проголосували, щоб державний бюджет на фіскальний рік 1977, який розпочнеться 1-го жовтня ц. р., становив біля 413 більйонів долярів. Сенатська бюджетова комісія проголосувала, щоб бюджет виносив 413.1 більйона долярів, а Бюджетова комісія Палати Репрезентантів схвалила 413.7-більйоновий бюджет. Розбіжності між позиціями обох Комісій будуть полагоджені спільною комісією обох Палат, але щойно після того, як Сенат і Палата Репрезентантів схвалять версії своїх власних бюджетових комісій. Як вказують коментатори, обидві Бюджетові комісії передбачують, що державний дефіцит в наступному бюджетовому році становитиме біля 50 більйонів, тобто на 7 більйонів більше, ніж дефіцит, якого передбачав Білий Дім. Конгресові комісії вважають, що стан економічних країни, а саме, ще досить високий рівень безробіття та ще не зовсім зліквідовані наслідки рецесії, вимагають більших видатків федерального уряду, ніж пропонує президент Форд.

ЗА КРАЩУ ПОЛІТИЧНУ СИСТЕМУ:

ЯК РЕФОРМУВАТИ ДЕРЖАВНЕ ПРАВЛІННЯ — ТЕПЕР І В МАЙБУТНЬОМУ?

Написала Доріс Кернс

Подвійний шок, викликаний в'єтнамською війною та аферою Вотергейт, драматизував серед мільйонів американців факт щораз більшого зростання централізації державної влади в руках виконного органу, що сталося на протязі останніх десять літ. Вже від зарання Республіки небезпека свавільної і централізованої влади турбувала людей. Батьки - засновники країни уважали, що конкуренція між інституціями і групами, широко розгалуженими на краєвому, стейтовому й місцевому щаблях, буде найкращою гарантією свободи у світі недосконалих людей. Тому спочатку вони дбали, щоб ні одна інституція не мала більше доступу до джерел сили, ніж мають її конкуренти.

Але, як відомо, з ходом часу відбулося основне пересунення сили в напрямі зосередження таких ресурсів, як інформація, гроші ,статус, доступ до засобів зв'язку й техніки — на загальнодержавному рівні, зокрема у виконному органі влади. Минулого року виникло нове критичне наставлення до цих справ, коли події довкола В'єтнаму й Вотергейту звернули пильну увагу громадянства на централізацію влади. „Реформа системи правління" стала швидко знову справою поширеного публічного зацікавлення.

Потреба оживити Конгрес

Для багатьох сьогоднішніх реформаторів поведінка Конгресу була приводом до побоювань, але також зроджувала надії. Часто висловлюють думку, що змінений Конгрес є найкращим засобом контролі „імперіяльної президентури" і справжнім голосом народу у формулюванні політики уряду. Низка різних панелів, комісій та конференцій розглядає під цю пору проблеми й можливості Конгресу. Не без впливу цих зовнішніх натисків Конгрес розпочав серйозну самоаналітику, маючи на оці поліпшення своєї оперативности. Недавно перевірено та намічено зміни в бюджетовому плянуванні в системі конгресових комісій та в справі фінансування виборчих кампаній.

В минулому саме брак одностайного підходу федеральної законодатної влади до бюджетового процесу, спричинений частково системою роздрібнених комісій, призвів до послаблення ролі Конгресу в бюджетовому плянуванні. Але наявна структура, яка дозволяла десяткам окремих конгресових комісій установляти свої власні цифри видатків без будь - якої уваги на інші, так сильно закорінилися, що ніяка серйозніша зміна не здавалася можливою.

Згодом в 1974 р., почасти у відповідь на конституційну кризу, спричинену тим, що президент перебрав фонди, схвалені Конгресом, Палата й Сенат створили бюджетові комісії, і їх уповноважено встановити виразні межі видатків і прибутків для цілого Конгресу. Теоретично ця зміна видавалася дуже важливою, бож право розпоряджання грішми є далі істотним, як завжди було досі, для того, щоб зрозуміти дійсне джерело урядових рішень. Годі ще сказати, чи нові бюджетові комісії будуть спроможні контролювати конгресові пляни щодо видатків.

Реформатори Конгресу взяли також під обстріл традиційні методи діяння конференцій комісій. За теперішньою практикою включена під кінець законодатної процедури закрита конференція комісій скликає разом членів Палати й Сенату, щоб випрацювати компроміси та концесії, які мали б поєднати різні версії законопроєкту в одне рішення. Проте ця система вможливлювала учасникам такої конференції створити кінцевий документ, який виправляв наміри обидвох первісних постанов.

Останнім часом реформатори Конгресу внесли так звану „соняшну резолюцію", яка вимагала, щоб засідання комісій були відкриті для преси й ширшої публіки. У дедалі ці вимоги двинадцять конференцій відкрили свої двері пресі та публиці в 1974 р. В тому ж році реформа Конгресу пішла ще далі, коли Палата й Сенат постановили, щоб конференції були відкриті, хіба що більшість первісних членів комісій спротивляться цьому з особливо важливих причин.

Виборчі реформи

В 1974 р. після кількарічних суперечок Конгрес ухвалив закон про виборчу реформу, який вимагає докладнішого оприлюднення джерел майбутніх кандидатів до Палати Репрезентантів до висоти 168.000 дол., а видатки кандидатів до Сенату піднесено від 300.000 дол. у менших стейтах і аж до 3,5 міл.дол. у найбільших.Одначе важко сказати, чи новий закон вплине на тісне пов'язання грошей з політикою, чи на панівний стиль влади в американському суспільстві.

Трудність таких реформ, як виборча система, найкраще унаочнює факт, як промотори реформ змінили у зворотному напрямі ставлення до президента і Конгресу, а так само до централізованої чи місцевої влади. Коли заведена програма Джона Ф. Кеннеді на початку 1960-их років була загальмована консервативною коаліцією південних демократів і республіканців, реформатори дивилися на Конгрес як на якогось монстра - обструк-

(Закінчення на стор. 3-ій)

ЯК РЕФОРМУВАТИ...

(Закінчення зі стор. 2-ої).

ціоніста. Навпаки, вони дивились на президента як на Прометея, героя, скованого ланцюгами, якого на кожному кроці спутували законодатні обмеження в його провідницькій ролі.

„Ми забагато захоплювалися системою контролі й рівноваги та механізмом зазублених важелів правління, які вимагають погодження багатьох груп і провідників, поки держава зможе діяти", писав один історик в 1963 р.

Ще лише десять років тому доводили критики, що треба розвіяти американський страх перед проводом. Вони твердили, що президент не досить сильний, щоб могти попровадити націю в 20-тім сторіччі, та що у висліді Америка залишилася позаду Західньої Европи щодо модернізації свого правління та забезпечення своїх громадян суспільною опікою. Але сьогодні, після декади згубних дій президента як у середині країни, так і за кордоном, законодатна влада залишається чи не основним джерелом поступової надії, вона, наче отой хоробрий лицар, готується врешті подолати президентськго змія.

Подібний зворот у наших настановах помічується також стосовно до ролі центральної влади. На початку 1960-их років більшість лібералів погоджувалися, що треба надати більше влади загальнодержавному урядові. Але після В'єтнамської війни та програми „величного суспільства" „децентралізація" стала мобілізуючим гаслом для багатьох реформаторів, які твердили, що політичне життя у Вашінгтоні відокремлене від щоденних життьових справ у стейтах та по містах.

Потреба відновити рівновагу

Але виглядає, що проблема відтворення ефективного пов'язання між політичним життям столиці і щоденними проблемами американського народу, складніша, ніж на це вказує популярне гасло „децентралізації". Навіть, якщо б удалося відібрати значну частину влади від центрального уряду, то й тоді це тільки означало б, що перенесено свавільну владу від однієї групи ізольованих лідерів до іншої. Адже й система стейтового та міського правління сама потребує значних реформ.

Багато американців стало думати, що головна проблема сьогодні полягає в тому, що правління на всіх щаблях — центральному, стейтовому і місцевому — почало занадто легко реагувати не на волю більшости, але тих громадян, що мають гроші, організацію, позиції та впливи. В основі цієї нерівности політичних ресурсів лежить ще яскравіший брак зрівноваження економічних ресурсів. В 1970 р. верхній шар — 20 відс. американського населення посідав 41.6 відс. національного прибутку. А долішній шар — 40 відс. населення одержав лише 17.4 відс. В тому ж році одна десятина одного відсотка з усіх 1,665.000 діючих корпорацій була власником 58.1 відс. активного капіталу.

З сотні тисяч виробничих корпорацій (підприємств), сто найбільших посідало майже половину капіталу. Ці великі корпорації визначають використовування 90 відс. продуктивних сил країни. Лише 10 відс. валової національної продукції проходить через політичний сектор, де громадяство може вирішувати й висловлювати свою волю.

На мою думку, годі сподіватися зломання політично сконцентрованої влади, поки будуть роздрібнені сконцентровані економічні ресурси. Тому слід звернути увагу передусім на роздрібнення економічної сили через відважне ведення в життя законів проти трестів, через перерозподіл прибутку та реформу податкової системи.

Тільки у висліді цих змін можна буде розпочати поволі відтворювати суспільний контекст змагання (конкуренції), в якому зможе знову процвітати американська демократія.

Садат перестерігає СССР перед вмішуванням в громадянську війну в Ливані

Бонн, Німеччина. — Президент Єгипту Анвар ель Садат, виступаючи на пресовій конференції в столиці Західньої Німеччини, Бонні, перестерігав уряд Совєтського Союзу перед вмішуванням у громадянську війну в Ливані, бо ця війна є внутрішньою арабською справою і її повинні полагодити араби самі між собою. Він однак не виключав у полагодженні цього конфлікту посередництва таких держав як ЗСА чи Західня Німеччина, які не мають безпосереднього політичного заінтересування в цьому районі світу. Садат при тому заявив, що його гаслом є: „Геть руки від Ливану!" і це в першу чергу відноситься до СССР і частинно Сирії, яка вже від довшого часу намагається вислати свої військові частини на ливанську територію. Президент Садат перебуває тепер, як відомо, з офіційною візитою в Федеральній Республіці Німеччини, а пізніше має ще замір відвідати Францію, Італію, Австрію і Югославію.

Українські мельодії у світовій музиці

У п'ятницю, 16 січня ц. р. Літературно - Мистецький Клюб в Ню Йорку влаштував цікавий вечір, присвячений українським мелодіям, що їх визначні композитори-чужинці використали у своїх загально знаних музичних творах. Доповідь про ці мало відомі ширшому громадянству речі, виголосив п. Роман Савицький, ілюструючи свою доповідь рідкісними звукозаписами, з відповідними поясненнями.

У своїй доповіді доповідач вказав на дуже велику скількість українських народніх пісень, що їх знавці обчисляють приблизно на двісті тисяч. З цієї нашої музичної скарбниці користали і чужі музики й композитори. Як перший звукозапис почули присутні нашу коломийку в музичній обрібці Шопена, Римского — Корсакова („Майську Ніч"), опісля „Украньську Симфонію" Чайковського з піснер „Та внадився журавель", що її запис сав композитор в Кам'янці, в Україні. Концерт Б-Моль Чайковського також побудований на мотивах Української пісні, зокрема на „Вийди, вийди Іванку, заспівай нам веснянку". Це подають й американські музичні знавці у своїй літературі. Полегшував тим композиторам композиторам присвоєння українських мелодій виданий „Співанник" українських народніх пісень Петра Сокальського і його вони використовували. Композитор Сергій Рахманінов у своєму „Концерті ч. 3" використав напіви Києво-Печерської Лаври, знову ж Дмитро Кабалевський побудував свій скрипковий концерт на українській ліричній пісні „Ой у Києві та на городиці".

У своїй опері „Сорочинський ярмарок", композитор Мусорґський користувався українськими мельодіями, зокрема піснею „На беріжку у ставка". У вірменського композитора Хачатуріяна, в балеті „Гаянна", виступає танець, при музиці нашого „Гопака". Славний мадярський композитор Беля Барток, що переписувався з нашими музиками, д-р Колессою, В. Барвінським, д-р А. Рудницьким, у своїх фортепіянових концертах також подекуди користався українськими мельодіями. Композитора Кабалевського „Опус 51" — побудований на пісні „Ви музики хлопці добрі". Після короткої перерви, п. Р. Савицький звернув увагу на пісню „Їхав козак за Дунай, казав дівчині прощай", що у свій час в музичному чужинецькому світі була дуже популярна. Використав її також музичний велетень Бетговен в 1816 р., коли отримав замовлення із Шотляндії на музичний твір, а що не знали тоді українських слів до цієї мельодії, доробили німецькі слова „Шене Мінка, іх мус шайден" (гарна Мінко, мушу від'їхати). Однак Бетговен знав, що це „козацька мельодія". Американський композитор з Брукліна, Ґершвіц, також використав цю мельодію в своїй опереті, але назвав її „російською".

Славний композитор Франц Ліст, що побував в Україні в своїх любовних справах 1847 р. скомпонував „Баляду України", в якій використав наші народні пісні „Віють вітри" і „Ой, не ходи Грицю". Ця баляда скоро дійшла до Америки і тут на всякі лади і способи присвоювали в модерних обрібках ці загально знані наші, опереткові мельодії.

Композитор Микола Березовський у „своїй" „Святочній Увертурі" використав мельодію нашої релігійної пісні „О хто, хто Миколая любить".

Славний і загально відомий наш „Щедрик" М. Леонтовича, що його привіз до Америки О. Кошиць, здобув собі серед різдвяних мельодій почесне місце. Щедрика, також переробляли і дещо змінювали, як кому було вигідно. В 1936 р. появилася тут в Америці англійська версія цієї пісні з англійськими словами Пітера Вільгавски. Він написав англійський текст, і студентський хор під його диригентурою виконував цю пісню. Опісля було більше нотодруків цієї мельодії, але всі подавали згідно Леонтовича як композитора і його українську ідентичність.

Нове видання музичної енциклопедії з 1975 р. подає М. Леонтовича як композитора „Щедрика" і його українську національність.

Голова Клюбу щиро подякував авторові вечора за цінну доповідь і звукозаписи наших мельодій пристосованих чужими композиторами до своїх музичних творів, а всім присутнім за участь. На закінчення вечора маестро Степан Крижанівський склав побажання голові Клюбу, інж. Іванові Жуковському, з приводу ім'янин, а присутні долучившись до бажань — відспівали „Многая Літа".

Б. Б

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Єгипет закликає арабські країни до інтервенції в Ливані

Каїро, Єгипет. — Ройтер інформує, що єгипетський уряд звернувся з окремим закликом до арабських країн, щоб вони вислали до Ливану свої „мирові корпуси" і тим самим створили сприятливу атмосферу для закінчення довготривалої війни, яка може допровадити країну до цілковитої руїни. Національна Рада Оборони Єгипту, головою якої є президент Анвар ель Садат, у своєму зверненні до голів арабських країн відмічує, що помимо різниці поглядів у деяких питаннях, у випадку Ливану арабські країни повинні виступити солідарно і не допустити до інтервенції одної країни. Західні аналітики вважають, що Національна Рада Оборони мала на думці Сирію, яка вже раніше заповіла, що інтервеніюватиме й Ливані, якщо „ізраїльські реваншисти підсилюватимуть там громадянську війну". Відповідаючи на ці погрози Сирії, речник ізраїльського уряду заявив, що така інтервенція може означати нову війну на Близькому Сході. Бажаючи оминути цього, Єгипет вийшов з ініціятивою „символічних мирових корпусів", завданням яких було б не встрявати в бої з ворогуючими сторонами — мусулманами і християнами, — але не допускати до поширення громадянської війни на інші місцевості.

Така акція буде можлива лише тоді, коли на неї погодяться всі арабські країни.

Т-во Плекання Рідної Мови (ТПРМ) у Вінніпеґу відбуло збори

Вінніпеґ (ОУПС). Передбачені статутом трирічні загальні збори Товариства Плекання Рідної Мови відбулися тут 15-го березня в приміщенні Манітобського університету. Із звітів уступаючої управи присутні довідалися про видавничу працю Товариства в рр. 1973-1976 (випущеною друком три річники журналу „Слово на сторожі"), про одержання з Оттави статусу „харитативної організації", про затвердження статуту манітобським урядом, та про поточні справи, зв'язані з плеканням і культурою української мови. Після уділення абсолюторії уступаючій управі п. Мирон Орищук проголосив листу новообраних членів її на трирічну каденцію 1976-1979: проф. К. Біда — колишній президент, проф. Яр Рудницький — президент, проф. С. Погорілий — заступник президента, Ярослав Пінчук — секретар, О. Войценко — скарбник. До Контрольної Комісії вибрано: пп. М. Орищука, Д. Фаркавця й проф. Погорілого. В ближчому часі вирішено видати чергове 14-те число „Слова на сторожі", поробити заходи в справі лекцій української мови в радіо, належно відзначити сторіччя Емського указу з 1876 й ін.

В СІМНАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п.

СТЕФАНА БРОДИКА

І В ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчаї МАМИ і БАБЦІ

бл. п.

АННИ БРОДИК

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в четвер, 8-го квітня 1976 р.
в Церкві СВ. ДУХА в БРУКЛИНІ, о год. 8-ій рано і
в Церкві СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ о год. 8 рано.

Приятелів і Знайомих про молитви просять:
дочка — ОЛЬГА
зять — ІВАН
внучки: МАРТА і НАТАЛКА

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього ненадійно і передчасно відійшов від нас у Вічність дня 16 лютого 1976 р.
наш Найдорожчий і Незабутній
МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ, ШВАГЕР і ВУЙКО

бл. п.

Інж. хем. ВОЛОДИМИР ЛЕВ ЕРДЕНБЕРГЕР

Сповнені невимовним смутком і горем, хочемо цією дорогою висловити нашу щиру подяку нашим Рідним, Приятелям і Знайомим, які не жаліли труду щоби віддати останню прислугу Покійному і відпровадити Його на місце Вічного Спочинку.

В першу чергу щиро дякуємо Всечесним Отцям: о. Пароховi Л. Тимкові, о. Пароховi І. Оришкевичу та о. Л. Роленд ЧСВВ, за Панахиди, похоронні відправи, прощальні промови в Церкві, в похоронному заведенні і над могилою.

Ми глибоко вдячні Пл. Загонові „ЧЕРВОНА КАЛИНА", що нежаліли труду і прибули так численно з Ню Йорку, щоби віддати останнє прощання своєму „СІЧОВОМУ ДІДОВІ ІІІ" та відпровадити Його на Вічну Пластову Ватру.

Серцем повним вдячности дякуємо Членам Пластової Станиці в Клівленді за участь в Панахидах, похоронних відправах і над могилою в пластових одностроях.

Наша щира подяка за прощальні слова під час похоронних відправ, над могилою та на тризні п. Д-рові Грушкевичеві, Д-рові Я. Падохові, пл. сен. Ігореві Сохановi від Крайової Пластової Старшини, Мгр Я. Кришталовичеві від місцевої Пластової Станиці, Інж. В. Пікові від Товариства Українських Інженерів та пл. сен. М. Гуковій від сен. Куреня пластунок „Ті що греблі рвуть".

Щиро дякуємо членам нашої Родини, Приятелям, Знайомим за участь в похоронах, за датки на Заупокійні Служби Божі, та за щедрі пожертви на пластову оселю „Писаний Камінь" в Клівленді.

Дякуємо щиро за квіти від Родини і Знайомих, за вінець від Загону Червоної Калини, за квіти від Молодої Калини, від Станиці, від Рідної Школи і з місця праці.

За вислови співчуття зложені особисто, листовно, телефонічно чи мейлграмом.

Нехай Всевишній благословить усіх Вас та дарить Вас щедрими ласками.

У глибокому смутку:
дружина — ЯРОСЛАВА
дочка — ЛІДІЯ з мужем Д-ром Є. НЕБЕШЕМ
внуки — БОГДАН, ХРИСТЯ і АДРІЯННА

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США
З глибоким смутком повідомляємо про смерть 29-го березня 1976 року в Мюнхені, Німеччина, відомої української діячки, письменниці і журналістки

МІЛЕНИ РУДНИЦЬКОЇ

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Синові Покійної проф. д-рові Іванові Л. Рудницькому, дійсному членові УВАН з дружиною Олександрою та внукам — Петрові і Елісаветі, братові Покійного ред. Іванові Кедринові з дружиною Марією та всій Родині висловлюємо глибоке співчуття.

УПРАВА УВАН у США

Замість квітів на свіжу могилу

сл. п. Івана Гайдукевича

склали на фонд видання Енциклопедії Українознавства:
вдова Татіяна Гайдукевич 64.00 дол.;
д-р Богдан Гайдукевич 50.00 дол.;
по 30.00 дол. — д-р Іван Смаль, Павло Дрозд;
по 25.00 дол. — Василь Тхір, Стефан Стефанів;
по 20.00 дол. — Іван Бартків, Дмитро Костишок, Дмитро Досій, Маріян Климків;
по 10.00 дол. — Григорій Гайдукевич, Андрій Гайдукевич, Ярослав Гайдукевич, Ліда Гайдукевич, Михайло Нагірний, Теодор Кісілевич, Олесь Дрозд і Ліда Палiїв;
по 5.00 дол. — о. Мирон Ковч, Мирон Климків, Іван Хананцький, Михайло Лихолат, Іван Пивоварчук, Антон Ганчарик, Микола Камад, Осип Пантелюк;
3.00 дол. — Стефанія Гайдукевич;
по 2.00 дол. — Андрій Ніцпон, Текля Лещук, Григорій Моззій;
по 1.00 дол. — Іванна Смаль, Богдан Климків, Андрій Климків, Григорій Доброміль, Галя Жук, Іван Остапенко, Анна Савіцка.

Разом $430.00
Flint, Michigan

Ділимося сумною вісткою з усіми Друзями, Приятелями і Знайомими, що в четвер, 1-го квітня 1976 р. упокоїлась в Бозі, по тяжкій і довгій недузі, наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАТИ і БАБУНЯ

бл. п.

ЯРОСЛАВА НОВИНА ЗАРИЦЬКА

з дому МАКУХ

магістер фармації Познанського університету.

Похорони відбудуться в наступному порядку:

ПАРАСТАС в понеділок, 5-го квітня ц. р. о год. 7:30 веч. в церкві св. Духа в Брукліні, 160 N. 5th Street.

ПОХОРОННА СЛУЖБА БОЖА у вівторок, 6-го квітня 1976 р. о год. 9-ій ранку в тій же Церкві, а згодом відпровадження Покійної на цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Прибиті горем:
муж — МИРОН
донька — ХАРИТИНА ЛИТВИН з мужем РОМАНОМ і дітьми: ТЕОДОР, ХРИСТИНА, МАРКІЯН і АРІЯДНА
син — ЛЮДОМИР з дружиною ОЛЕЮ і дітьми: ХРИСТИНА, АНДРІЙ, ОРИСЯ і ПАВЛУСЬ
та ближча і дальша Родина в Україні, ЗСА, Канаді, Німеччині, Чехо-Словаччині, Пол. Африці

Замість квітів, просимо складати пожертви на Церкву в Потребі, Музей СУА, Парафіяльну Школу Церкви св. Духа в Брукліні.

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
ЧОЛОВІКА, ТАТА, ДІДУНЯ і БРАТА

бл. п.

ПРОФ. Д-РА ВАСИЛЯ СТЕЦЮКА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ ЛІТУРГІЇ з ПАНАХИДАМИ

в п'ятницю, 9-го квітня 1976 року
в НЮ ЙОРКУ — Церква СВ. ЮРА, год. 8:30 ранку;
в НЮАРКУ — Церква СВ. ІВ. ХРЕСТИТЕЛЯ, год. 8:30 ранку;
в КЕРГОНКСОНІ — Церква ПРЕСВ. ТРІЙЦІ;
в КЕНТОН, Огайо;
в РИМІ (відправлялися щоденно через цілий рік);

в суботу, 10-го квітня 1976 року
в ДЖЕРЗІ СИТІ — Церква СВ. АПП. ПЕТРА і ПАВЛА
о год. 8-ій рано

В непотішному смутку:
дружина — КВІТКА
син — ЮРКО з дружиною КАТЕЮ
внук — МАРЧИК
сестри: МАРІЯ ПІДГОРОДЕЦЬКА
ГАЛИНА з Родиною

Повідомляємо проводи жіночих організацій і їх членство, що 29-го березня 1976 р. відійшла у Вічність у Мюнхені, Німеччина, після важкої недуги на 84-му році життя провідна громадська діячка

бл. п.

МІЛЕНА РУДНИЦЬКА

педагог і публіцист, співзасновниця Українського Жіночого Союзу у Відні (1920), і Українського Національно-Демократичного Об'єднання у Львові (1924), посол до варшавського сойму (1928-1933), членка Гол. Управи і довголітня голова Союзу Українок у Львові (1928-1939), ініціяторка Світового Жіночого Конгресу у Станиславові (1934), співзасновниця і голова Всесвітнього Союзу Українок (1937) і Дружини ім. кн. Ольги у Львові (1938), редакторка журналу „Жінка" (1935-1939), основниця Українського Допомогового Комітету у Женеві (1946-1950) і Матірного Союзу Українок у Ню Йорку (1951).

ПОХОРОН відбувся 2-го квітня 1976 року у Мюнхені, Німеччина.

УПРАВА СВІТОВОЇ ФЕДЕРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

ПОВІДОМЛЕННЯ!

КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕНТРАЛЬНИХ АКАДЕМІЧНИХ ПРОФЕСІЙНИХ ТОВАРИСТВ

відбуватиме

ЧЕРГОВЕ ЗАСІДАННЯ

в четвер, 8-го квітня 1976 року, год. 7-ма веч.
в УКРАЇНСЬКОМУ ІНСТИТУТІ АМЕРИКИ, 2 Іст 79 вул., НЮ ЙОРК

У ПРОГРАМІ:

НАРАДИ В СПРАВАХ XII КОНГРЕСУ УККА

До участи в засіданні, крім офіційних представників, запрошується всіх членів професійних товариств, які цікавляться громадським життям.

ПРЕЗИДІЯ КОНФЕРЕНЦІЇ УЦАПТ

Вістки УСВТ „Ч. Січ"

ВІДБИВАНКА

„Чорноморська Січ" — Плейнфілд В. К. 3:0 (15:8, 15:7 15, 15:6)

„Чорноморська Січ" — Плейнфілд В. К. 3:0 (15:1, 15:6, 15:4)

Савт Ориндж, 4 березня — Були це 4-ті і 5-ті з черги перемоги, що їх здобула І-ша жіноча дружина „Ч. Січі" в складі юначок в 2-х чергових календарних першенських змаганнях Жіночої Відбиванкової Ліги Ню Джерзі. На протязі обидвох гор, що проходили в гімнастичних залях середньої школи Савт Ориндж, юначки „Ч. Січі" вповні мали ініціятиву, були кращими в сервах, стинках і взагалі домінували в цих змаганнях, завдяки чому здобули усі 4-ри точки. Склад „Ч. Січі" в цих змаганнях: Ольшанівська, Твардовська, Телецька, Сигіда, Л. Бойко, Х. Бойко, Тицька, Юрах, Явна, Ільницька, Свинтух, Басняк. Провідник і тренер А. Лапичак.

Старші юнаки „Ч. Січі" угасниками турніру ААЮ Ню Джерзі

Форт Дікс 6 березня — Вперше у своїй історії юнацька відбиванкова дружина „Ч. Січі", єдина під назвою „Юкрейнянс" взяла участь в першенському турнірі ААЮ Ню Джерзі, що традиційно відбувся у залях військового табору Форт Дікс. Згідно з розкладом гор „Б" Дивізії юнаки „Ч. Січі" відбули 4-ри зустрічі у своїй групі з яких виграли з клюбами: „Саншайн Парк" 15:5, 15:7 і „Говел" В. К. 15:2, 15:9 та програли з УМСА Трентон 4:15, 10:15 і „Іст Квін „УМСА 4:15, 9:15. Саме цей сильний клюб УМСА ввійшов до фінальної зустрічі з першуном ІІ групи. Склад „Ч. Січі" в цій грі був: Б. Ольшанівський, З. Семанишин, Ю. Рубчак, М. Стоцько, Р. Васічко і З. Іваночко.

Провідником дружини УУ Ігор Ольшанівський.

КОПАНИЙ М'ЯЧ

„Чорноморська Січ" — ЛОС Пампос С. К. 3:3 (1:2)

Мейплвуд 7 березня — Були це перші лігові змагання на відкритій площі весняної рунди ІІІ-ї Дивізії в якій виступає ІІ-га дружина „Ч. Січі". Не зважаючи на ослаблений склад в якому до цих змагань виступала ІІ-га дружина, наші „резервісти" зуміли вибороти нічию 3:3. Голи для „Ч. Січі" здобули: Гудопай 2 і Симкович. Склад ІІ-ї дружини в цій грі: Дідола, М. Паливода, Басняк, Віналес, Велазвер, Гірмосило, Гудопай, Симкович, Вільчинський, Сольчаник, Гординський. Провідники дружини: Б. Басняк і М. Гординський.

„Чорноморська Січ" (юнаки) — Бенфіка С. К. (юнаки) 0:2

„Чорноморська Січ" (юнаки) — Лянцерс С. К. (новаки) 2:1

Переможні голи для „Ч. Січі" здобули: Павло Ситник і В. Ковар. Після тієї перемоги наймолодші „Січовики" зайняли чолову позицію в показнику табелі своєї групи в Молодечій Футбольній Лізі Ню Джерзі. Провідник дружини — В. Маркусь.

О. Твардовський

Лещатарські змагання за першенства УСЦАК

УЛК „Сокіл" здобуває першенство у лещатарстві

У суботу і неділю — 28 і 29-го лютого ц. р. відбулися вісімнадцяті лещатарські міжкрайові змагання за першенство УСЦАК, в лещатарському осередку Вест Маунтин, коло Гленс Фоллс, Н. И. Ці змагання присвячено 200-річчю незалежности ЗСА та 100-річчю українського поселення у Америці. Не зважаючи на несприятливі снігові умовини, цілий тиждень до змагань температура була коло 50-60 ступенів, змагання таки вдалося перевести майже з повною програмою. Не вдалося перевести з'їздового бігу, із-за недостатньої кількости снігу на з'їздовій трасі, але надолужено відбувся великий крутобіг. Окрім того, у програми змагань були: крутобіг та плоский біг, який вже вдруге входить у програму цих змагань та зачинає щораз то більше цікавити наших змагунів. Висліди звичайного крутобігу та великого крутобігу перечислено до т. зв. англійської комбінації, за яку змагуни одержали окремі нагороди.

До участи в змаганнях зголосилися 117 змагунів з 8-ох спортових товариств. Багато зголошених не прибуло через непевні снігові умовини, однак змагання закінчило 83 змагуни. Клюби, що взяли участь: УЛК Сокіл Сиракюзи, Чорноморська Січ Ньюарк, Леви Чікаго, УЛК Філядельфія, КЛК Боффало, КЛК Торонто та КЛК Ню Йорк. Змаганнями проводила комісія в складі: Роман Гавриляк — провідник змагань, Зенон Маркевич — головний суддя, Ярослав Рубель — провідник лещат. ланки УСЦАК, Володимир Гнатківський — голова КЛК Н. И., господар змагань.

У суботу вечором по змаганнях, у місцевому ресторані, відбувся бенкет, роздача нагород та проголошення вислідів. На другий день у неділю наші лещатарі змагалися у плоскому бігу на відомій лещатарській трасі у Крандалл Парку в Гленс Фолсі. Для чоловіків визначено трасу довжиною 10 миль, а для жінок 5.

Змагунів, які заслуговують на вирізнення: Ропіцький Данило та Степан і їхня сестра Діяна. Це нові члени „Сокола" Сиракюзи, які є народженцями цієї країни вже з другого покоління. Усі вони є знамениті змагуни та виступають тепер у кольорах українського клюбу. Змагун „Чорноморської Січі", усім відомий Юрій Кобзяр мав грізних противників братів Ропіцьких, яких він переміг у великому крутобігу. В молодших групах вирізняються брати Гудзяки зі „Сокола" Сиракюзи, які обидва займають перші місця у своїх групах з високою перевагою над своїми ровесниками. Гудзяк Марко з наймолодшої групи хлопців своїми осягами міг також себе закваліфікувати в групі юнаків, зараз за своїм братом Борисом. В групі юначок обидві альпійські конкуренції та комбінацію легко виграла змагунка УЛК Філядельфія Юстина Литвин, яка дає багато надій на будуче. Слід вирізнити також всестороннього лещатаря Левка Муращука з КЛК Торонто, який зайняв добрі місця у альпійських конкуренціях та перше місце в плоскому бігу в добрій формі з добрим часом. З групи хлопців, 9-14 р. також слід відзначити Ореста Паславського, який зайняв два другі місця та є добрим матеріялом на чемпіона у своїй групі.

В рядах змагунів приємно було бачити в сеньйорській групі давних ветеранів карпатських та альпійських змагових трас в особах Юрія Купчинського, Теодора Стопницького, Гога Слупчинського та Мірка Орловського.

У міжклюбовому точкуванні перше місце у чемпіонат УСЦАК-у на 1976 р. здобув з високою перевагою УЛК „Сокіл" Сиракюзи.

ВИСЛІДИ КРУТОБІГ

Чоловіки:

1. Данило Ропіцький 43.7 „Сокіл" Сиракюзи, 2. Юрій Кобзяр 45.8 „Чорноморська Січ", 3. Степан Ропіцький 48.3 „Сокіл" Сиракюзи.

Жінки:

1. Діяна Ропіцька 50.7 „Сокіл" Сиракюзи, 2. Рома Цьолко 58.0 КЛК Н. И., 3 Уляна Білинська 59.9 „Леви" Чікаго.

Сеньйори.

1. Мирослав Орловський 54.0 КЛК Клівленд, 2. Віктор Трохименко 57.1 УЛК Філядельфія, 3. Юрій Купчинський 59.1 КЛК Н. И.

Юнаки:

1. Борис Гудзяк 48.9 „Сокіл" Сиракюзи, 2. Михайло Федун 51.2 КЛК Клівленд, 3. Юрій Ріпецький 53.9 „Леви" Чікаго.

Юначки:

1. Юстина Литвин 62.3 УЛК Філядельфія, 2. Марія Руденська 64.7 КЛК Н. И., 3. Діяна Дерчак 69.8 КЛК Боффало.

Хлопці:

1. Марко Гудзяк 51.3 „Сокіл" Сиракюзи, 2. Орест Паславський 58.0 КЛК Н. И., 3. Олександер Богатюк 60.7 „Сокіл" Сиракюзи.

Дівчата:

1. Христина Білинська 66.1 „Леви" Чікаго, 2. Рута Яців 69.8 КЛК Торонто, 3. Арідяна Литвин 82.1 УЛК Філядельфія.

ВЕЛИКИЙ КРУТОБІГ

Чоловіки:

1. Юрій Кобзяр 28.8 „Чорноморська Січ", 2. Данило Ропіцький 28.9 „УЛК" Сокіл, 3. Орест Цьолко 31.7 КЛК Боффало, 3. Андрій Ткач 31.7 „Чорноморська Січ".

Жінки:

1. Діяна Ропіцька 32.1 УЛК Сокіл, 2. Богданна Долішна 34.8 КЛК Торонто, 3. Уляна Білинська 35.9 „Леви" Чікаго.

Сеньйори:

1. Ярослав Ткач 35.0 „Чорноморська Січ", 2. Віктор Трохименко 35.5 УЛК Філядельфія, 3. Юрій Купчинський 35.6 КЛК Н. И.

Юнаки:

1. Борис Гудзяк 33.0 УЛК Сокіл, 2. Юрій Ріпецький 34.2 „Леви" Чікаго, 3. Андрій Богатюк 34.5 УЛК Сокіл.

Юначки.

1. Юстина Литвин 37.7 УЛК Філядельфія, 2 Христина Жаровська 38.3 КЛК Торонто, 3. Марія Руденська 39.9 КЛК Н. И.

Хлопці:

1. Марко Гудзяк 33.0 УЛК Сокіл, 2. Орест Паславський 38.7 КЛК Н. И., 3. Марко Вишницький 37.2 „Леви" Чікаго.

Дівчата:

1. Уляна Жаровська 36.3 КЛК Торонто, 2. Рута Яців 45.8 КЛК Торонто, 3. Арідяна Литвин 51.5 УЛК Філядельфія.

АЛЬПІЙСЬКА КОМБІНАЦІЯ

Чоловіки:

1. Данило Ропіцький 2.19 точки „Сокіл" Сиракюзи, 2. Юрій Кобзяр 24.85 „Чорноморська Січ", 3. Степан Ропіцький 117.35 „Сокіл" Сиракюзи.

Жінки:

1. Діяна Ропіцька 0 „Сокіл" Сиракюзи, 2. Богданна Долішна 152.22 КЛК Торонто, 3. Уляна Білинська 158.72 „Леви" Чікаго.

Сеньйори:

1. Віктор Трохименко 38.48 УЛК Філядельфія, 2. Юрій Купчинський 58.48 КЛК Н. И., 3. Теодор Стопницький 94.23 „Сокіл" Сиракюзи.

Юнаки:

1. Борис Гудзяк 0 „Сокіл" Сиракюзи, 2. Юрій Ріпецький 74.03 „Леви" Чікаго, 3. Андрій Вишницький 100.94 „Леви" Чікаго.

Юначки:

1. Юстина Литвин 0 УЛК Філядельфія, 2. Марія Руденська 55.71 КЛК Н. И., 3. Марта Максимець 194.71 КЛК Торонто.

Хлопці:

1. Марко Гудзяк 0 „Сокіл" Сиракюзи, 2. Орест Паславський 131.89 КЛК Н. И., 3. Александер Богатюк 181.2 „Сокіл" Сиракюзи.

Дівчата:

1. Рута Яців 175.19 КЛК Торонто, 2. Христина Білинська 286.27 „Леви" Чікаго, 3. Арідяна Литвин 334.96 УЛК Філядельфія.

ПЛОСКИЙ БІГ

Чоловіки, 10 миль:

1. Лев Муращук 1:27':26" КЛК Торонто, 2. Віктор Трохименко 1:34':38" УЛК Філядельфія, 3. Ігор Струтинський 1:35':50" КЛК Н. И.

Жінки, 5 миль:

1. Оксана Трохименко 48':12" УЛК Філядельфія, 2. Марта Максимець 1:11':-39" КЛК Торонто, 3. Христина Жаровська 1:12':00" КЛК Торонто.

МІЖКЛЮБОВЕ ТОЧКУВАННЯ:

1. „Сокіл" Сиракюзи — 115 точок, 2. КЛК Торонто — 79, 3. КЛК Ню Йорк — 78 1/2, 4. УЛК Філядельфія — 65, 5. Леви Чікаго — 60, 6. „Чорноморська Січ" — 33 1/2, 7. КЛК Боффало — 15, 8. КЛК Клівленд — 10.

Сеат

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ОЛЕКСЮК ДМИТРО, член УНС Відділ ч. 59 Т-ва Українська Січ в Бриджпорт, Коннектикат, помер 22-го грудня 1976 року. Покійний на- Івано-Франківська обл. Україна. Полишив в смутку дружину Євфрузину двох братів, дві сестри на Україні й дальшу родину. Похорон відбувся при участі родини і знайомих 24 грудня 1975 р. на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Стратфорд, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!

Михаїл Галькевич, секр. Від.

СТАНҐРЕТ МАРІЯ, членка УНСоюзу Відділ ч. 106 Б-ва св. Николая в Чікаґо, Ілл., померла 12 грудня 1975 р. на 78-му році життя. Покійна народилася в Західній Україні. Стала членкою УНСоюзу в 1951 р. Полишила в смутку дочку Михайлину з мужем д-р Іваном Лесейко, синову Франку Стенґрет та 6 внуків та дальшу родину в Канаді, ЗСА та в Україні. Похорон відбувся 15 грудня 1975 р. на цвинтарі св. Николая в Чікаґо, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа Б-ва Николая

СІКОРА ВОЛОДИМИР, член УНС Відділ ч. 292 Т-ва св. Івана Хрестителя в Детройті, Міш., помер 18-го листопада 1975 р. на 53-му році життя. Покійний народився в Україні. Став членом УНСоюзу в 1966 році. Полишив в смутку дружину Еву, дітей Лесю і Тараса та брата Василя. Похорон відбувся 22-го листопада 1975 р на цвинтарі св. Гедвіґ в Деарборн, Мічіґан.

Вічна Йому Пам'ять!

П. Федик, секр. Відділу

ЛАСОВСЬКИЙ ВОЛОДИМИР член УНС Відділ ч. 457 Т-ва „Культура" в Ню Йорку, помер 11-го листопада 1975 р. на 68-му році життя. Покійний народився в Україні. Став членом УНСоюзу в1960 році. Полишив в смутку дружину Мирославу, Маму і трьох синів з родинами. Похорон відбувся на православному цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Надія Литвиненко, Секретар Відділу

КІЧУЛА СТЕПАН, член УНС Відділ ч. 305 Т-ва Запорозька Січ в Маріганой Сіті, Па., помер 28 жовтня 1975 р. на 61-му році життя. Покійний народився в Бак Маунтайн, Па. Став членом УНСоюзу в 1947 році. Полишив в смутку жену Марію і дочку Розалію, та 4-ох братів. Похорон відбувся 31 жовтня 1975 р. на цвинтарі св. отця Николая в Маріганой Сіті, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар Відділу

ОЗАРИНСЬКИЙ СТЕПАН, член УНС Відділ ч. 240 Т-ва ім. Є. Коновальця в Клівленді, помер 6 листопада 1975 р. Покійний народився в 1909 році. Став членом УНСоюзу в 1957-му році. Полишив в смутку сестру і брата, кузина Григорія Ткачука, кузинку Наталку Марію Цимбул в Канаді та знайомих в Америці і Канаді. Похорон відбувся 12 листопада 1975 р. на цвинтарі св. апост. Петра і Павла в Пармі.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар Відділу

ТАРЗАН, Ч. 7456. Обіцянка Тарзана

Тарзане!.. Як ти можеш вимагати, щоб ми не ставили спротиву в обличчі цього страшного вчинку!..

Жрекине Ля! Ви бачили яку страшну зброю має Крона... Не наражуй життя решти твоїх людей!

Я обіцяю тобі... Крону не омине кара... Але доведемо до того згідно з моїм пляном!